

четвърто ще го направи тенок като въздух и пронизателно като дух. Както дѣла апостолъ Павелъ: погребваме гнило тѣло, но ще стани въ негнилость, погребвася въ безчестіе, но ще стане въ славъ, погребвася въ славость, но ще стане въ силъ, погребвася тѣло дѣшевно, но ще стане дѣховно. И не казва Павелъ чи ще стане нашето тѣло като духъ безплотно, тога не трѣбъж нити да помислимъ, но каза тѣло дѣховно, сирѣчь: тенок и легко: защото пакъ тога наше тѣло тога ще възкрѣсни, а не дръго, но ще сѣ измѣни и ще стани много различно отъ сѣгашното, колкото нити умъ може да постигни тога. Тога ще бѣде славъ на нашатъ дѣша и въ нашето тѣло ще сѣ изобрази приликата христова: защото както сѣ облѣкохме въ образъ перстнаго челоуѣка, тѣж ще сѣ облечеме и въ образъ небеснаго, сирѣчь: както сме прилични тѣка на Адама, тѣж ще сме прилични тамо на Христа. Понеже нашъ животъ е на небото, отъ тамо чакаме и Христа, който ще преобрази нашето тѣло, и ще го уприличи на неговатъ тѣлесна сливъ.

Ами ты, О многогрѣшно и мръсно наше тѣло, което си причина за сичките грѣхове, какъ можешъ да бѣдешъ прилично, съ пречистаго и единороднаго сына воуѣмъ, като имашъ толко тѣшки грѣхове? О воже мой! колко е възмѣрна твоата милость, къмъ челоуѣческѣмъ роду, и колко е неисказанно твоего благоустройство.

Христіане видители какво славно преображеніе чака сичките насъ, но знайте какъ не чака сичките насъ, но нѣкои отъ насъ: защото не е възможно да сѣ сподобиме синца, за тога славно преображеніе, но само малко нѣкои отъ насъ: понеже воуѣ далъ на синца ни развѣмъ, а нѣе самоволно ставаме като люты звѣрове. Гнѣвимеся и тичаме върхѣ комшіите си като аслани, злобѣ (инатъ) даржиме като рысоке, и кареса на сѣкино, гриземе чѣздатъ славъ неразсѣдно, тичаме на блѣдодѣаніе като безѣмни, лѣжиме и лѣкаквоваме като лесицы, но знайте чи такива нѣма да видѣтъ божего лице, само оии ще полѣчатъ тѣзи славъ, които живѣатъ праведно споредъ воуѣятъ воуѣ. За тѣж трѣбъж да сѣ пазиме отъ сѣкое зло, да не земнатъ дръги нашите небесны вѣнцы, и да отдѣли насъ нѣкомъ свѣтовна прелестъ отъ тѣмъ чѣдна славъ. Да не живѣеме като дръголазычниците, които нѣматъ надеждъ: но знайте какъ нашъ животъ е скритъ въ Христа Бога нашего, и кога сѣ яви Христосъ, тога ще сѣ явиме и нѣи съ него въ славъ.

О колко сладостный животъ ще бѣди тамо на праведныге челоуѣцы! каквато радость бѣше днесъ въ апостолските сѣрца на таборскѣтъ горѣ, отъ коато не искаха да слѣзнатъ, но искаха да направатъ три колибы и да сѣдѣтъ тамо. Но нашата радость въ царствѣо небесное ще бѣди, не като днешната за малко време, но ще бѣ-